

INSTRUKCJA

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

oraz MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 września 1948 r.

w sprawie podziału kompetencji pomiędzy instytucjami hydrograficznymi podległymi Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi.

Celem ostatecznego rozgraniczenia kompetencji instytucji hydrograficznych podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Żeglugi zarządza się co następuje:

A. Do kompetencji Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należy:

1. przeprowadzenie pomiarów geodezyjnych na całym Wybrzeżu dla opracowywania map morskich i dla specjalnych celów wojskowych;
2. przeprowadzanie niwelacji dla ustawiania prowizorycznych wodowskazów na czas sondowania;
3. ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości i opieka nad nimi;

4. przeprowadzanie pomiarów wodnych koniecznych dla opracowywania map morskich, a mianowicie:
 - a) pomiarów głębokości na obszarach morskich otwartych — od linii brzegu w kierunku otwartego morza,
 - b) pomiarów głębokości na obszarach morskich zamkniętych — zarówno na zalewach jak i w basenach portowych Marynarki Wojennej;
 5. wyłączenie prawa opracowywania, reprodukcji map i planów morskich o charakterze oficjalnym dla ogólnego użytku. Unowocześnianie i wydawanie map morskich starych wydań na podstawie przeprowadzanych w terenie własnych pomiarów;
 6. wyłączne prawo opracowywania i wydawania locji, spisów latarni, spisów sygnałów radiowych i t. p. o charakterze oficjalnym dla celów żeglugi morskiej;
 7. wyłączne prawo wydawania pisma „Wiadomości Żeglarskie”, zawierającego dane Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, Biuletynów Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich oraz dane „Wiadomości Żeglarskich” państw obcych, z podaniem źródeł;
 8. podawanie w określonym czasie drogą radiową ostrzeżeń nawigacyjnych Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jak również otrzymywanych ze Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;
 9. współpraca ze służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich przy opracowywaniu sposobów i metod ucoskonalania istniejącego systemu oznakowania Wybrzeża i obszarów morskich;
 10. ustawianie znaków nawigacyjnych stałych i pływających dla celów wojskowych;
 11. wspólne czuwanie nad bezpieczeństwem żeglugi przez kontrolę stanu oznakowania nawigacyjnego, w drodze bezpośredniej wymiany spostrzeżeń Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z Szefem Służby Hydrograficznej Urzędów Morskich;
 12. wzajemna wymiana wyników prac hydrograficznych o charakterze jawnym pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej a Służbą Hydrograficzną Urzędów Morskich oraz umożliwienie Służbie Hydrograficznej Urzędów Morskich korzystania z materiałów hydrograficznych, otrzymywanych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej z zagranicy;
 13. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej bierze stały udział w pracach kongresów hydrograficznych i Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, oraz jest stałym członkiem z ramienia Rzeczypospolitej Polskiej Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monako;
 14. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest przewodniczącym polskiej delegacji i jej reprezentantem na wszelkich międzynarodowych konferencjach hydrograficznych i jest odpowiedzialnym za całokształt prac delegacji. Jest powołany do podejmowania ostatecznych decyzji we wszystkich sprawach i zagadnieniach, które mogą wyłonić się w toku obrad i prac Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej oraz kongresów hydrograficznych. W skład delegacji wchodzi z prawem głosu przedstawiciele Ministerstwa Żeglugi oraz innych instytucji zainteresowanych w zagadnieniach, będących przedmiotem konferencji;
 15. Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej jest stałym oficjalnym reprezentantem Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie hydrografii w stosunku do Międzynarodowego Biura Hydrograficznego w Monako i instytucji hydrograficznych państw obcych;
 16. Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej przy podawaniu swego składu personalnego do Międzynarodowego Rocznika Hydrograficznego, umieszcza na drugim miejscu z kolei Szefa Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi jako Szefa Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage).
- B. Do kompetencji Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi należy:
1. przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na terenie całego Wybrzeża ze specjalnym uwzględnieniem terenów portowych dla celów:
 - a) żeglugowych,
 - b) administracji Wybrzeża,
 - c) rozbudowy portów,
 - d) prac czerpalnych i innych;
 2. przeprowadzanie pomiarów hydrograficznych (głębokościowych) tylko w obrębie wodnych terenów portowych (z wyłączeniem basenów Marynarki Wojennej) oraz na obszarach wodnych — dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi;
 3. przeprowadzanie prac trałowych hydrograficznych w obrębie wód wewnętrznych a w szczególności: na wewnętrznych torach wodnych tudzież przeprowadzanie tych prac na otwartych obszarach wodnych — w celu

- ujawnienia podwodnych przeszkód nawigacyjnych i zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi;
4. sporządzanie i wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) na podstawie wyników prac wyszczególnionych w punktach 1 i 2;
 5. przeprowadzanie oznakowania nawigacyjnego, tak na Wybrzeżu jak i na przyległych doń obszarach morskich otwartych i zamkniętych;
 6. opracowywanie sposobów i metod udoskonalania istniejącego systemu oznakowania nawigacyjnego, w ścisłym porozumieniu z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
 7. przeprowadzanie stałej kontroli stanu oznakowania nawigacyjnego i wykonywanie wszelkich prac zapobiegawczych, niezbędnych do utrzymania systemu oznakowania nawigacyjnego w porządku;
 8. administrowanie i obsługa wielkich latarni i radio-latarni morskich oraz całego systemu oznakowania stałego i pływającego, jak również sygnalizacji nawigacyjnej na całym Wybrzeżu, z wyjątkiem znaków nawigacyjnych, przeznaczonych dla celów wojskowych i znajdujących się już w administracji Marynarki Wojennej;
 9. organizacja służby informacyjnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi przez:
 - a) wydawanie tylko w języku polskim własnych biuletynów z zakresu wykonanych prac hydrograficznych oraz zauważonych usterek w systemie oznakowania nawigacyjnego, podlegającego Służbie Hydrograficznej Urzędów Morskich — do wiadomości i wykorzystania w pierwszym rzędzie przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej i wszystkie zainteresowane w tym względzie instytucje i osoby, z wyjątkiem instytucji zagranicznych,
 - b) bezpośrednio informowanie Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej o wynikach kontroli oznakowania nawigacyjnego i wydanych zarządzeniach,
 - c) podawanie Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej pilnych informacji, dotyczących bezpieczeństwa żeglugi — celem dalszego przekazania ich w ostrzeżeniach nawigacyjnych;
 10. wzajemna wymiana wyników własnych prac hydrograficznych z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
 11. udział w delegacjach Polski na międzynarodowe konferencje hydrograficzne;
 12. planowanie i urządzenie wszelkiego rodzaju sygnalizacji, stałych znaków nawigacyjnych na lądzie, sporządzanie oraz wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) wymaga uprzedniego porozumienia się i uzgodnienia ze Sztabem Głównym Marynarki Wojennej;
 13. Szef Służby Hydrograficznej Ministerstwa Żeglugi jest podawany w Międzynarodowym Roczniku Hydrograficznym jako Szef Bezpieczeństwa Nawigacyjnego (Chef du Balisage) z ramienia Ministerstwa Żeglugi, ściśle współpracujący z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej.
- Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.
- MINISTER OBRONY NARODOWEJ **Michał Żymierski**
Marszałek Polski
- MINISTER ŻEGLUGI **A. Rapacki**